

Obraz 43

Kancelář soudce Ateliér - Interiér - Den

Arnošt sedí za stolem v soudcově pracovně a zaplňuje prázdné stránky svého notesu rázným rukopisem.

Naproti Arnoštovi sedí předseda senátu JUDr. Rudý. Jeho ruka se dotkne složky ležící na kraji stolu.

RUDÝ:

A teď se podívejte, soudruhu redaktore... Tohle všechno... úplně všechno, jsou dopisy a petice požadující trest smrti pro babické vrahy.

Arnošt přestane psát. Cíví na hromadu papírů srovnanou na soudcově stole. Předseda senátu JUDr. Rudý namátkou vytáhne několik dopisů a rychle jimi listuje. Prohlíží si jenom jejich konce.

RUDÝ:

Členové národního a akčního výboru z Nového Veselí - osm podpisů, pracující Dobronínských skláren - čtyřicet dva podpisů..., rezoluce kováků z Královopolské - dokonce sto padesát sedm podpisů... Mám pokračovat?

ARNOŠT:

Nemusíte.

Rudý rozhodí rukama.

RUDÝ:

Vox populi, vox dei.

Arnošt chápe, co mu soudce říká, ale přesto vznese poměrně logickou námitku.

ARNOŠT:

Jenže kováci z Královopolské nečetli protokoly. Rozhodnout musí soudce.

Soudce odloží dopisy navrch hromádky a pohodlně se opře ve své židli. Ruce si založí na prsou.

RUDÝ:

Tak. A soudce musí rozhodovat podle zákona...

Soudce se odmlčí a po chvíli významně svoji větu doplní.

RUDÝ:

... s přihlédnutím k mínění lidu. A stanovisku vlády, pochopitelně.

Arnošt zdvihne oči k předsedovi senátu.

Soudce pochopí Arnoštův pohled jako výčitku a má potřebu vysvětlit svá slova.

RUDÝ:

To neříkám já, je to v bibli.

Arnošt vytřeští oči. Soudce poklepe ukazováčkem na tlustospis v kožených deskách ležící na stole.

RUDÝ:

Klement Gottwald, "Spisy", strana 79.

JUDr. Rudý posune knihu po desce stolu směrem k Arnoštovi.

Arnošt chvíli zkoumavě hledí na knihu a potom se vrátí ke svému bloku. Rozpačitě si zapisuje Gottwaldův citát.